

baade i dette og i det andet Ting og i Befolkningen er meget mere Forstaaelse af og meget mere Velvillie over for disse to Lovforslag og meget større Glæde over Udsigten til deres Gennemførelse end over Lovforslaget om Menighedsraad. Jeg har derfor ved det Ændringsforslag, jeg har stillet, søgt at komme frem ad en anden Vej end den højtærede Minister, idet jeg gaar ud fra, at vi skulle over til, at Kirken virkelig gennem den nedsatte Kommission faar den Repræsentation, den højtærede Minister ogsaa mener den har Krav paa at faa, netop den Kommission, der er nedsat til Overvejelse af kirkelige Spørgsmaal. Men jeg er gaaet ud fra, at vi ikke skulde vente dermed, indtil den Tid kommer — hvad jeg er bange for vil vare meget længe — da vi faa gennemført Lovforslaget om Menighedsraad i Landstinget. Jeg har derfor foreslaaet, at Halvdelen af Kommissionens Medlemmer, som skulde være Repræsentation for Kirken, skulde vælges direkte ved Valgmænd i hvert Sogn og i hvert Sognedistrikt i de Sogne, der ere delte i flere Distrikter, paa den Maade, at hvert enkelt Sogn sender en Valgmand til det Stift, hvortil det hører, og at Valgmændene saa i Fællskab efter Forholdstalsvalg vælge to Medlemmer af Kommissionen for hvert Stift. Den af mig foreslaaede Sammensætning af Kommissionens første Halvdel er akkurat den samme, som den højtærede Minister har foreslaaet: Sjællands Biskop, 2 Medlemmer valgte af Ministeren, 2 Biskopper valgte af deres Kaldsbrødre, 1 fra det juridiske og 1 fra det teologiske Fakultet, og 8 gejstlige valgte af de udvidede Landemoder, hvortil saa altsaa kommer de 16 Lægmand, hvoraf 2 vælges i Kjøbenhavn og 2 i hvert Stift. Jeg havde egentlig ønsket, og ønsker det ogsaa fremdeles, at vi i Stedet for at sende en Valgmand fra hvert Sogn til at træde sammen med de andre for at vælge Kommissionens Medlemmer havde sendt 2 fra hvert Sogn, valgte efter Reglerne for Forholdstalsvalg, fordi det derefter vilde undgaas, at lidt over Halvdelen maaske eller i alt Fald Flertallet i hvert Sogn blev eneraadigt over, hvilke Anskuelser der skulde repræsenteres. Saafremt vi valgte 2 Valgmænd, vilde i alt Fald et meget stort Mindretal i Sognet kunne blive repræsenteret og derved ogsaa komme til at gøre sin Indflydelse gældende ved Valget af Kommissionsmedlemmer i hvert Stift. Jeg gjorde det ikke, og en af mine Grunde var den, at der jo saa vilde blive et saa

meget større Apparat at sætte i Virksomhed. Men saafremt der viser sig at være Stemning derfor — og det antager jeg næsten, der vil være, saafremt mit Forslag kunde vinde Tilslutning — er der jo endnu Tid til at gøre den Forandring, saa at der kunde blive taget det Hensyn, at virkelig ogsaa store Mindretal kunne blive repræsenterede i den nedsatte Kommission.

Jeg udtalte før angaaende de to andre kirkelige Lovforslag, som ligge i Landstinget, at det efter Ministerens Ændringsforslag ser ud til, at han vil finde sig i, at Behandlingen af disse bliver skudt ud, indtil Kommissionens Arbejde er endt. Jeg sagde, at jeg beklagede det, og det gør jeg fremdeles, thi jeg finder, at der i dem ligger et virkeligt Fremskridt og den Frihed, som det synes mig, at Kirken og dens Medlemmer virkelig have Krav paa, og som jeg ønsker gennemført. Jeg havde derfor heller ikke haft det mindste imod, om der i mit Ændringsforslag var blevet tilføjet en Bestemmelse om, at disse Forslag skulde være vedtagne, før Kommissionen paabegyndte sit Arbejde. Naar jeg ikke har foreslaaet dette, er det, fordi det muligvis kunde lægge Hindringer i Vejen for Gennemførelsen af Forslaget og for Kommissionens Nedsættelse, hvad jeg dog ikke tror, det burde gøre, thi, som jeg sagde før, gennem disse to Forslag opfyldes en hel Del af de Krav, som stilles rundt omkring fra Menighedens Side baade med Hensyn til Valgmenigheder og med Hensyn til Benyttelsen af Kirkerne, medens der nu mange Gange kan være meget uheldige Forhold, som der vil blive raadet Bod paa ved Gennemførelsen af disse Forslag, enten som de ere eller i en noget ændret Skikkelse.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale det af mig stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at, saafremt vi skulle fremad, maa det ske ad denne Vej. Den højtærede Minister udtalte jo, at han ønskede ikke, at Arbejdet paa Gennemførelsen af Reformer for Folkekirken skulde afbrydes, og jeg for mit Vedkommende er enig med ham deri. Det har ikke været min Mening med at stille Ændringsforslaget at ville lægge nogen som helst Hindring i Vejen for, at Arbejdet paa at komme til et Resultat blev fortsat. Jeg har tværtimod ment, at det af mig stillede Ændringsforslag aabner Vejen og Udsigten til, at der kan blive arbejdet videre og arbejdet hurtigt videre paa at komme til et Resultat, og jeg tror, at alle de Fordringer, som med Ret og Billighed kunne stilles til en Kommission paa dette Omraade, ville være